WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)
z dnia 13 stycznia 2005 r. *

W sprawie C-126/04

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) postanowieniem z dnia 18 lutego 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 8 marca 2004 r., w postępowaniu:

Heineken Brouwerijen BV

przeciwko

Hoofdproductschap Akkerbouw

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: K. Lenaerts (sprawozdawca), prezes izby, E. Juhász i M. Ilešič, sędziowie,

* Język postępowania: niderlandzki.

rzecznik generalny: C. Stix-Hackl,
sekretarz: R. Grass,

uwzględniając procedurę pisemną,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Heineken Brouwerijen BV przez H. Bronkhorsta, advocaat,

— w imieniu rządu greckiego przez V. Kontolaimosa i E. Svolopoulou, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Rady Unii Europejskiej przez M. Baltę i K. Michoel, działające w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez F. Clotuche-Duvieusart i D. W. V. Zijlstrę, działające w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy ważności rozporządzeń Rady (WE) nr 1269/1999 z dnia 14 czerwca 1999 r. i nr 822/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. w sprawie otwarcia wspólnotowego kontyngentu taryfowego na jęczmień browarniany objęty kodem CN 1003 00 (odpowiednio Dz.U. L 151, str. 1 i Dz.U. L 120, str. 1), jak również wykładni art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż (Dz.U. L 181, str. 21), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 3290/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie dostosowań i przejściowych uzgodnień wymaganych w sektorze rolnym w celu wprowadzenia w życie porozumień zawartych w ramach wielostronnych negocjacji handlowych rundy urugwajskiej (Dz.U. L 349, str. 105, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1766/92"), oraz wykładni przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 2023/2001 z dnia 15 października 2001 r. ustalającego należności celne przywozowe w sektorze zbóż (Dz.U. L 273, str. 18).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Heineken Brouwerijen BV (zwanym dalej „Heineken") a Hoofdproductschap Akkerbouw (centralnym biurem sprzedaży towarów rolnych, zwanym dalej „HPA") w przedmiocie należności celnych od przywozu przez Heineken do Wspólnoty jęczmienia browarnianego.

Ramy prawne

3 Artykuł 1 rozporządzenia nr 1766/92 wymienia jęczmień, oznaczony kodem CN 1003 00, wśród produktów, które podlegają przepisom o wspólnej organizacji rynku zbóż.

4 Artykuł 10 rozporządzenia nr 1766/92 stanowi:

„1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, w odniesieniu do produktów określonych w art. 1 mają zastosowanie stawki taryfowe Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Nie naruszając przepisów ust. 1, należność celna przywozowa na produkty objęte kodami CN [...] 1003 [...] jest równa cenie interwencyjnej ważnej w odniesieniu do takich produktów w chwili przywozu i podniesionej o 55%, minus cif, cena importowa mająca zastosowanie do przedmiotowej dostawy. Opłata ta jednak nie może przekroczyć stawki celnej określonej we Wspólnej Taryfie Celnej.

[...]".

5 Rozporządzenie nr 2023/2001 ustala należności celne przywozowe w sektorze zbóż.

6 Artykuł 2 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia nr 1766/92 (Dz.U. L 161, str. 125), w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2003 r., stanowi:

„Należności importowe należy zmniejszyć o stałą stawkę zryczałtowaną [...] w wysokości 8 [euro] za tonę jęczmienia browarnianego [...], pod warunkiem że, oprócz zwykłej ceny, została zapłacona też premia za wysoką jakość.

[...]".

7 Artykuł 1 rozporządzenia nr 1269/1999 stanowi:

„1. Niniejszym zostaje otwarty roczny wspólnotowy kontyngent taryfowy w wysokości 50 000 ton na lata 1999 i 2000 na wysokiej jakości jęczmień objęty kodem CN 1003 00 i przeznaczony do produkcji słodu stosowanego do produkcji niektórych gatunków piwa leżakowanych w kadziach zawierających drewno bukowe.

2. Wspólna stawka celna stanowi 50% pełnej stawki obowiązującej w dniu importu bez ulg stosowanych przy imporcie jęczmienia browarnianego".

8 Artykuł 1 rozporządzenia nr 822/2001 otwiera również taki sam wspólnotowy kontyngent taryfowy na lata 2001 i 2002 „w wysokości 50 000 ton [...] na wysokiej jakości jęczmień objęty kodem CN 1003 00 i przeznaczony do produkcji słodu stosowanego do produkcji niektórych gatunków piwa leżakowanych w kadziach zawierających drewno bukowe".

9 Motywy 1 i 2 rozporządzeń nr 1269/1999 i 822/2001 są sformułowane w następujący sposób:

„(1) Uwzględniając, że w ramach zamknięcia negocjacji nad art. XXIV ust. 6 GATT [(Układ Ogólny w sprawie Taryf Celnych i Handlu)] Wspólnota zobowiązała się do zbadania zauważonych problemów, jeżeli funkcjonowanie systemu »ceny reprezentatywnej« na zboże utrudniałoby handel; biorąc pod uwagę, że pewne przesyłki jęczmienia browarnianego napotkały na utrudnienia.

(2) W celu uniknięcia tego rodzaju utrudnień należy otworzyć kontyngent taryfowy [...] na jęczmień browarniany ujęty w pozycji CN 1003 00".

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

10 Heineken jest przedsiębiorstwem międzynarodowym działającym w sektorze produkcji i sprzedaży piwa.

11 Decyzją z dnia 25 października 2001 r. HPA zażądało od Heinekena zapłaty kwoty 254,82 EUR tytułem należności celnych od przywozu 15 177 kg jęczmienia browarnianego. Wniesione przez Heinekena odwołanie od tej decyzji zostało oddalone przez HPA decyzją z dnia 28 października 2002 r.

12 Heineken wniósł przeciwko tej ostatniej decyzji skargę do College van Beroep voor het bedrijfsleven. Jako że producenci, tacy jak Heineken, którzy nie produkują piwa leżakowanego w kadziach zawierających drewno bukowe, nie mogli korzystać z kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniami nr 1269/1999 i 822/2001 na lata 1999–2002, sąd ten stawia pytanie, czy te uregulowania wspólnotowe nie mają charakteru dyskryminacyjnego.

13 W tych okolicznościach College van Beroep voor het bedrijfsleven postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy rozporządzenia [...] nr 1269/1999 i 822/2001 [...], ustanawiające wspólnotowe kontyngenty taryfowe wyłącznie na przywóz jęczmienia browar-

nianego przeznaczonego do produkcji piwa leżakowanego w kadziach zawierających drewno bukowe, są zgodne z przewidzianym w art. 34 ust. 2 akapit drugi WE zakazem wszelkiej dyskryminacji między producentami?

2) Czy, w razie nieważności powyżej wskazanych rozporządzeń, art. 10 ust. 2 rozporządzenia [...] nr 1766/92 [...] w związku z rozporządzeniem [...] nr 2023/2001 [...] przewiduje jednakowoż obowiązek pobrania należności celnych od przywozu wysokiej jakości jęczmienia browarnianego objętego kodem CN 1003 00, przeznaczonego do produkcji piwa przy pomocy słodu?".

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

14 Heineken wskazuje, że na lata 1999–2002 rozporządzenia nr 1269/1999 i 822/2001 dokonały otwarcia wspólnotowych kontyngentów taryfowych wyłącznie dla wysokiej jakości jęczmienia browarnianego objętego kodem CN 1003 00, przeznaczonego do produkcji niektórych gatunków piwa. W opinii Heinekena rozporządzenia te naruszają postanowienia art. 34 ust. 2 akapit drugi WE, gdyż prowadzą do nieuzasadnionego zróżnicowania traktowania jęczmienia browarnianego przeznaczonego do produkcji piwa leżakowanego w kadziach zawierających drewno bukowe oraz jęczmienia przeznaczonego do produkcji piwa innymi metodami.

15 Natomiast rząd grecki, Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich twierdzą, że rozporządzenia nr 1269/1999 i 822/2001 nie naruszają zasady niedyskryminacji. Po pierwsze, otwarcie kontyngentów taryfowych na jęczmień

przeznaczony do wytwarzania słodu wykorzystywanego do produkcji piwa leżakowanego w kadziach zawierających drewno bukowe uwzględnia potrzeby zaopatrzenia rynku Wspólnoty i potrzebę zapewnienia jego równowagi. Po drugie, odmienne traktowanie jęczmienia przeznaczonego do produkcji różnych gatunków piwa jest obiektywnie uzasadnione.

16 Należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem art. 34 ust. 2 akapit drugi WE ustanawiający zakaz jakiejkolwiek dyskryminacji w ramach wspólnej polityki rolnej, daje jedynie szczególny wyraz ogólnej zasadzie równości, która wymaga, by porównywalne sytuacje nie były traktowane w odmienny sposób i by odmienne sytuacje nie były traktowane w sposób jednakowy, chyba że zróżnicowanie jest obiektywnie uzasadnione (zob. w szczególności wyroki: z dnia 20 września 1988 r. w sprawie 203/86 Hiszpania przeciwko Radzie, Rec. str. 4563, pkt 25; z dnia 17 kwietnia 1997 r. w sprawie C-15/95 EARL de Kerlast, Rec. str. I-1961, pkt 35; z dnia 13 kwietnia 2000 r. w sprawie C-292/97 Karlsson i in., Rec. str. I-2737, pkt 39, i z dnia 6 marca 2003 r. w sprawie C-14/01 Niemann, Rec. str. I-2279, pkt 49).

17 W niniejszej sprawie, zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1766/92, należności celne od przywozu zbóż są obliczane z jednej strony w oparciu o cenę interwencyjną, a z drugiej strony w oparciu o cenę reprezentatywną ustaloną na podstawie notowań na rynku światowym.

18 Jednakże, jak wynika z motywów 1 i 2 rozporządzeń nr 1269/1999 i nr 822/2001, system „cen reprezentatywnych" powodował utrudnienia w handlu.

19 Rada i Komisja wyjaśniają w tej kwestii, że należności celne od przywozu zarówno jęczmienia pastewnego, jak i jęczmienia browarnianego — w razie braku odrębnych

notowań dla tego drugiego — obliczane są na podstawie średniej notowań dla jęczmienia pastewnego na giełdzie zbóż w Minneapolis (Stany Zjednoczone Ameryki). Ponieważ cena jęczmienia browarnianego jest znacznie wyższa od ceny jęczmienia pastewnego, przewidziany w art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1766/92 sposób obliczania praktycznie uniemożliwia przywóz jęczmienia browarnianego. Przewidziana w art. 2 ust. 5 rozporządzenia nr 1249/96 obniżka ceł nie była wystarczająca, by usunąć przeszkody w przywozie jęczmienia.

20 Z motywów 1 i 2 rozporządzeń nr 1269/1999 i 822/2001 wynika, że otwarcie kontyngentów taryfowych miało na celu w szczególności zniwelowanie tych przeszkód, które zostały zakwestionowane przez Stany Zjednoczone Ameryki w świetle zobowiązań Wspólnoty wynikających z postanowień GATT.

21 Jeśli chodzi o ograniczenie zakresu stosowania wspólnotowych kontyngentów taryfowych otwartych na podstawie rozporządzeń nr 1269/1999 i 822/2001, Rada i Komisja twierdzą, że jęczmień browarniany jest dostępny w wystarczających ilościach we Wspólnocie, z wyjątkiem jęczmienia wykorzystywanego do produkcji piwa leżakowanego w kadziach z drewna bukowego, który musi być przywożony ze Stanów Zjednoczonych. Producenci piwa leżakowanego w kadziach z drewna bukowego uzależnieni są więc od przywozu jęczmienia browarnianego pochodzącego z krajów trzecich, podczas gdy pozostali producenci wspólnotowi z łatwością znajdują we Wspólnocie jęczmień browarniany potrzebny do prowadzonej przez nich produkcji piwa. Ponieważ należności celne przywozowe były zbyt wysokie, by umożliwiać kontynuację produkcji we Wspólnocie piwa leżakowanego w kadziach z drewna bukowego, a przewidziana w art. 2 ust. 5 rozporządzenia nr 1249/96 obniżka ceł nie była wystarczająca, by usunąć przeszkody dla handlu wpływające na przywóz jęczmienia wykorzystywanego do produkcji piwa w kadziach z drewna bukowego, otwarcie kontyngentów taryfowych wyłącznie dla jęczmienia przeznaczonego do produkcji takiego piwa było obiektywnie uzasadnione. Rozporządzenia nr 1269/1999 i 822/2001 równoważą w ten sposób obowiązki spoczywające na

Wspólnocie w świetle postanowień GATT i wspólnej organizacji rynku w sektorze zbóż, zapewniając jednocześnie zaopatrzenie we Wspólnocie w rodzaj jęczmienia, który nie jest produkowany na rynku wspólnotowym i którego cena, w razie braku przedmiotowych kontyngentów, byłaby zaporowa.

22 Stąd ograniczenie zakresu stosowania wspólnotowych kontyngentów taryfowych otwartych na podstawie rozporządzeń nr 1269/1999 i 822/2001 jest obiektywnie uzasadnione różnicami między jęczmieniem przeznaczonym do wytwarzania słodu wykorzystywanego w produkcji piwa leżakowanego w kadziach zawierających drewno bukowe a jęczmieniem przeznaczonym do produkcji innych piw.

23 Z powyższego wynika, że analiza kwestii podniesionej w pytaniu pierwszym nie ujawniła faktów lub okoliczności mogących podważyć ważność rozporządzeń nr 1269/1999 i 822/2001.

W przedmiocie pytania drugiego

24 Pytanie drugie dotyczy wykładni art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1766/92 w związku z rozporządzeniem nr 2023/2001 przy założeniu, że rozporządzenia nr 1269/1999 i 822/2001 są nieważne.

25 W świetle odpowiedzi udzielonej na pytanie pierwsze nie ma potrzeby udzielania odpowiedzi na pytanie drugie.

W przedmiocie kosztów

26 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

Analiza przedstawionych pytań nie ujawniła żadnych okoliczności pozwalających podważyć ważność rozporządzeń Rady (WE) nr 1269/1999 z dnia 14 czerwca 1999 r. i nr 822/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. w sprawie otwarcia wspólnotowego kontyngentu taryfowego na jęczmień browarniany objęty kodem CN 1003 00.

Podpisy